

دادگاه لاهه برای رسیدگی به ماجرای ملی شدن صنعت نفت تشکیل شد، دکتر مصدق با هیات همراه زودتر از موقع به محل رفت. در حالی که پیشاپیش جای نشستن همه شرکت کنندگان تعیین شده بود، دکتر مصدق به نمایندگی هیات ایران روی صندلی نماینده انگلستان نشست.

پیش از آغاز جلسه، چند بار به دکتر مصدق گفتند که اینجا برای نماینده هیات انگلیسی در نظر گرفته شده و جای شما آن جا است، ولی پیرمرد توجهی نکرد و روی همان صندلی نشست.

نماینده هیات انگلیس روبه روی دکتر مصدق منتظر ایستاد تا او بلند شود و روی صندلی خویش بنشیند، اما پیرمرد اصلاً نگاهش هم نمی کرد.

جلسه آغاز شد و قاضی رسیدگی کننده به مصدق رو کرد و گفت: شما جای نماینده انگلستان نشسته اید، جای شما آن جا است.

مصدق گفت: شما فکر می کنید نمی دانیم صندلی ما کجاست و صندلی نماینده هیات انگلیس کدام است؟

نه جناب رییس، خوب می دانیم جایمان کدام است. ولی چند دقیقه ای روی صندلی دوستان نشستم تا دوستان بدانند بر جای دیگران نشستن یعنی چه؟

سال های سال است دولت انگلستان در سرزمین ما خیمه زده و کم کم یادشان رفته که جایشان این جا نیست و ایران سرزمین آبا و اجدادی ماست نه سرزمین آنان.

دکتر مصدق بعد از پایان سخنانش آرام بلند شد و روی صندلی خویش قرار گرفت. فضای جلسه تحت تاثیر ابتکار مصدق قرار گرفت و در نهایت، انگلستان محکوم شد.